

Arhist. n. 412 / 3.12.1993

SALO TOIJALA MYLLYMÄKI

Rautakautisen röykkiön kaivaus

Oili Räihälä 1992

SISÄLLYS

1. Johdanto s. 1
 2. Arkistotietoja s. 2
 3. Peruskarttaote s. 3
 4. Tutkimuskohteen sijainti ja topografia s. 4
 5. Tutkimusmenetelmät ja tekniset tiedot s. 5
 6. Kiveyksen rakenne s. 7
 7. Kulttuurikerros, löytöjen levintä ja havaitut muodostumisprosessit s. 8
 8. Kiveyksen ajoittamisesta s. 11
 9. Lopuksi s. 12
 10. Karttaluettelo s. 13
 11. Negatiiviluettelo s. 14
 12. Dialuettelo s. 18
 13. Kartat ja karttakopiot s. 20-29
 14. Kuvataulut s. 30-35
- LIITE: Turun tiepiirin mitoituskartta ja kartan selitysosa

1. Johdanto

Museoviraston arkeologian osasto järjesti Salon Toijalan Myllymäellä rautakautiseksi hautaröykkiöksi määritellyllä (kts. A-L Hirviluoto, esihistoriallisen kohteen tarkastus 6.5.1975, esihistorian toimiston topograafinen arkisto) alueella tutkimukset ajalla 3.-28.8.1992. Tutkimustarve oli syntynyt, kun tielaitos oli kevyenliikenteen väylän rakentamisen yhteydessä louhinut mäenreunakalliota, jolloin osa kiveyksen reunasta oli tuhoutunut. Kiveyksen tuhoutusta leikkauksesta löytyi tarkastuksen yhteydessä rautakautista keramiikkaa sekä palanutta luuta. Koska kiveys oli jo osittain tuhoutunut, päätettiin jäljelle jäänyt kiveysalue tutkia.

Tutkimusten aikana kiveysalueella ja sen ympärillä avattiin kaikkiaan noin 72 neliömetrin suuruinen alue sekä lisäksi 10 neliön laajuinen kontrollioja. Tutkimuksia johti FK Oili Räihälä, piirtäjänä toimi fil.yo Timo Pärssinen ja tutkimusavustajana HuK Leena Engblom. Kaivajina työskenteli viisi Helsingin ja Turun yliopistojen arkeologian opiskelijaa.

Tutkimuksen rahoituksesta vastasi tielaitoksen Turun tiepiiri. Kaivausten kustannuksiin oli varattu 161 000 mk, josta käytettiin noin 120 000 mk.

Helsingissä, 7.5.1993

Oili Räihälä

Arkistotietoja
Salo Toijala Myllymäki

Rautakautisen röykkiön kaivaus ajalla 3.-28.8.1992

Kunta: Salo
Kylä: Toijala
Tila: 1:122
Maanomistaja: Salon kaupunki

Peruskartta: 2021 11 SALO (1992)
Kaivausalueen koordinaatit: x = 6698 32
y = 450 94
z = 28 - 29

Aikaisemmat tutkimukset: tarkastus 1975, Hirviluoto
Aikaisemmat löydöt: KM 19641
Kaivaukselta tulleet löydöt: KM 27663:1-226
Diar. 11.1.1993

Kertomukseen liittyvät negatiivit: 91849 - 91927
Kertomukseen liittyvät diat: 26764 - 26776
Kertomukseen liittyvät kartat: luettelo s. 13

Ote peruskartasta Salo 2021 11 (1992)

MK 1:20 000

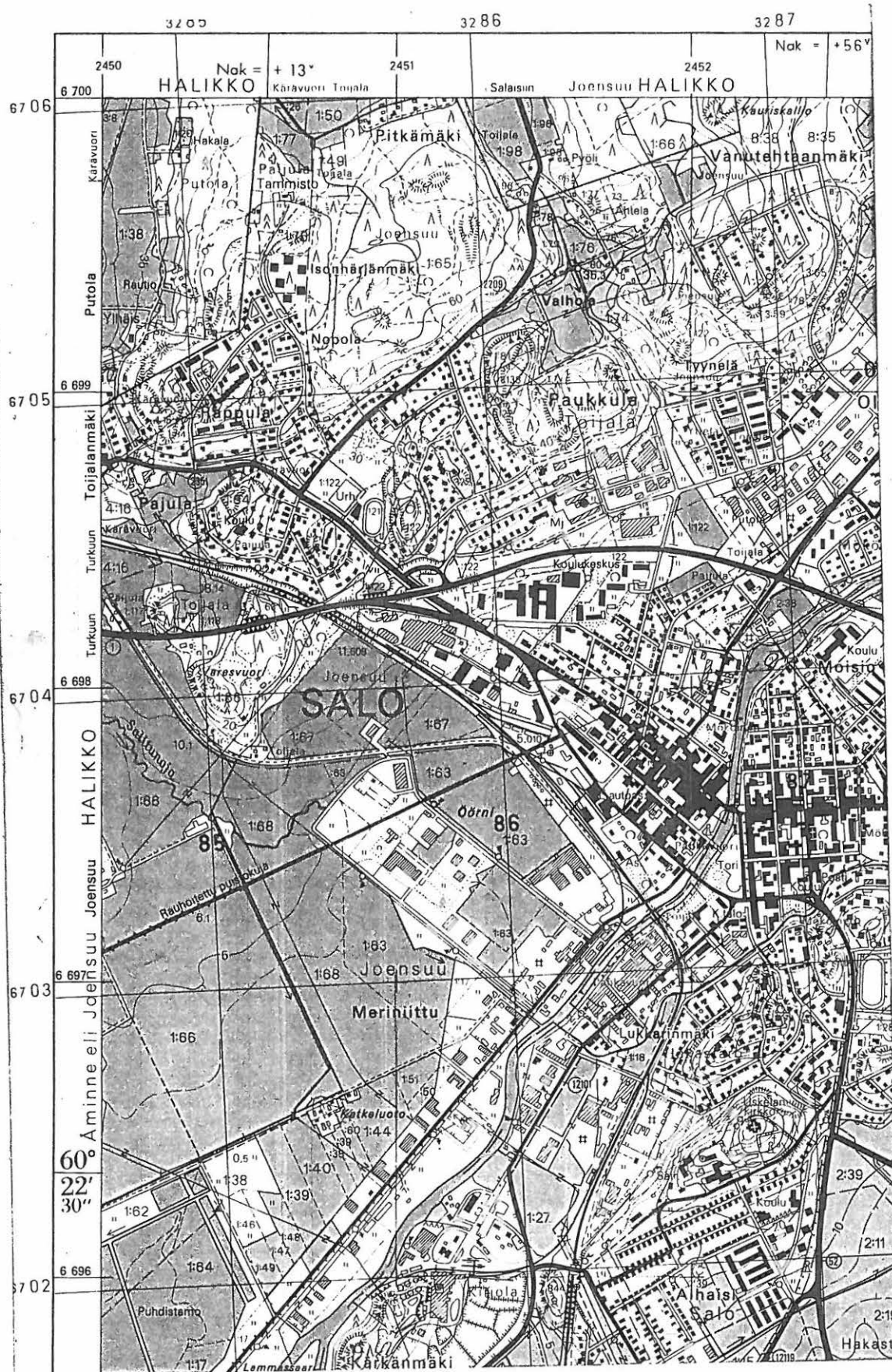
Kaivausalue on merkitty puneella

x = 6698 32

y = 450 94

z = 28 - 29 m mpy

3

4. Tutkimuskohteen sijainti ja topografia

Kiveysalue sijaitsi Myllymäen laella, lähinnä 28 ja 29 metrin korkeuskäyrien välissä. Mäen korkein kohta nousee hieman yli 29 metrin. Mäki rinteineen vaikuttaa vanhalta pellolta, tosin aivan mäen laki on todennäköisesti ollut viljelemätöntä, koska paljas kallio yltää siellä paikoin maan pintaan asti. Mäki on lähes puuton, vain muutamia pylväskatajia kasvoi kaivetun kiveyksen päällä. Hieman alempana rinteessä kasvoi joitakin nuoria koivuja. Rinteen länsipuolella heinikko oli runsaampaa kuin itäpuolella, ja tämä ero oli selvärajainen. Kiveys sijaitsi juuri tässä taitekohdassa. Kaivausten yhteydessä paljastunut pelto-oja sijaitsi niin ikään runsaamman ja vähäisemmän heinikon välissä.

Mäki rajoittuu etelässä Turku-Helsinki -tiehen, länsipuolella koivikkoon ja lepikkoon. Mäen luoteispuolella on omakotitalo-alue, mäen pohjois- ja itäpuoli rajoittuvat Halikkoon johtavaan tiehen. Mäki on hyvin jyrkkä ja selvärajainen ja se nousee lähes kymmenen metriä ympäristöään korkeammalle.

(Katso kuva 1, s. 30, dia 26764.)

5. Tutkimusmenetelmät ja tekniset tiedot

Kaivaukset aloitettiin paaluttamalla kiveysalue sekä kontrolliojan alue siten, että peruslinja poikkasi 0 goonia pohjoisesta. Turpeet poistettiin paalutetulta alueelta. Turpeen alapinnasta tasojen lukeminen alkoi tasosta 0. Tässä turpeiden poiston jälkeisessä tasossa löydöt otettiin talteen neliömetrin tarkkuudella, muissa alemmissa kerroksissa puolen neliömetrin tarkkuudella lukuun ottamatta palanutta luuta sekä keramiikkaa, joiden löytöpaikat dokumentoitiin tarkkoilla koordinaateilla. Dokumentointitarkkuus kärsi jonkin verran, sillä joku kaivajista määritteli neliömetrin neljä viipaletta kirjainkoordinaatein (A-D), joiden rekonstruointi jälkikäteen osoittautui mahdottomaksi. Luonnollisesti tämä olisi tullut havaita jo kaivausten aikana, mutta koska kaivajat olivat arkeologian opiskelijoita, ei allekirjoittanut osannut kiinnittää ehkä riittävästi huomiota siihen, että annetut työkentelyohjeet olisi ymmärretty oikein. Lisäksi tällaista kummallista kirjainkoordinaatistoa on käytetty aiemmin kaivauksilla yleisesti, mikä ilmeisesti johti tapahtuneeseen sekaannukseen.

Kaivauskerrosten paksuus vaihteli keskimäärin kuudesta kahdeksaan senttiin siitä syystä, että kaivettaessa pyrittiin välttämään kivien irroittamista maasta. Koeojan kaivauskerrokset olivat kymmenen sentin vahvuisia. Koeojan alueella ei ollut kiveystä eikä muita rakenteita, jotka olisivat aiheuttaneet joustotarvetta kaivauskerrosten paksuudessa. Kaivetut maat seulottiin käsiseuloilla, joiden silmäkoko oli 0.4 mm.

Varsinainen kiveysalue kaivettiin kokonaisena tasoalueena eikä sektoreittain kuten yleisesti on tapana. Tasokaivaukseen päädyttiin siitä syystä, että kiveyksen rakennetta on helpompi havainnoida, kun koko kaivausalue on yhtenäisinä tasoina. Toisaalta myöskin on oletettavaa, etteivät sektoreittain kaivettujen kiveysten kerrospaksuudet ole yhteismitallisia keskenään johtuen ensinnäkin siitä, että tasojen paksuutta on

kaivettaessa vaikeata arvioida koska koko alueella oli niin runsaasti kiviä. Lisäksi runsas kiveys hankaloittaa eksakteissa tasoissa pysymistä siitä syystä, että tarkoituksena ei ollut poistaa kiviä kesken kerrosten kaivamisen vaan vasta piirtämisen jälkeen vaaitusten yhteydessä. Jos tällainen kiveysalue kaivetaan sektoreittain eivätkä tasot ole yhteismitallisia keskenään, voi rakenteiden jälkikäteinen rekonstruointi muodostua ongelmaksi. Näistä syistä johtuen päädyttiin koko kiveysalue kaivamaan yhtenäisenä tasona.

Vajaan kymmenen metrin päässä kaivetusta kiveyksestä oli maan pinnalla havaittavissa muutamia isohkoja kiviä ja turpeen alla tuntui samanlaista kiveystä kuin avatun kiveyksenkin yhteydessä. Koska tiepiiri aikoi vielä loiventaa Myllymäen louhittua reunaa maan valumisen estämiseksi ja kivet sijaitsivat muutaman metrin päässä tästä reunasta, poistettiin alueelta turpeet havainnointia varten. Turpeiden alta paljastui matala maansekaisen röykkiön näköinen kiveys, jossa oli kolme suurta kiveä ja niiden välissä runsaasti pieniä kiviä. Kiveys sijaitsi mäen korkeimmalla kohdalla. Valokuvauksen jälkeen turpeet asetettiin takaisin paikoilleen, koska neuvotteluissa tiepiirin kanssa tultiin siihen tulokseen, ettei tätä kiveystä kuitenkaan uhkaa tuhoutuminen.

Kaivauksen kiintopisteen korkeus saatiin tielaitoksen korkeuspisteestä, joka sijaitsi noin 300 metrin päässä lounaaseen kaivausalueelta Turku-Helsinki -tien varressa olevasta sillankaiteesta. (Katso liitteenä oleva Turun tiepiirin mitoituskartta ja kartan selitysosa.) Korkeuspiste sijaitsi 21.85 metriä merenpinnan yläpuolella, ja kaivauksen korkeuspiste puolestaan 29.08 metriä merenpinnan yläpuolella.

6. Kiveyksen rakenne

Ennen turpeen poistoa ei kiveyksen rakennetta voinut havaita maan pinnalle. Maan pinnalle erottui kuitenkin muutamia isoimmista kivistä ja maasto oli muhkuraisista turpeen alla. Huolimatta siitä, että kiveys oli tutkittaessa osittain jo tuhoutunut, voitiin sen rakenteesta turpeiden poiston jälkeen havaita seuraavaa: Isoja kiviä oli ladottu ilmeisesti kehäksi siten, että ympyrän keskelle oli jäänyt ainakin yksi suurempi kivi. Kehän keskellä oli pienempiä kiviä ikäänkuin täytteenä ja edelleen kehän ulkopuolella oli paikoin runsaastikin eri kokoisia kiviä, joista suurin osa oli kuitenkin suhteellisen pieniä verrattuna kehän kiviin. Kiveys oli maan sekainen, tosin kehän keskellä sijaitsevan ison kiven ympäristössä pikkukiviä oli tiheämmässä kuin kehän reunoilla. Kaikkiaan kiveystä oli vain muutamassa kerroksessa, keskustassa kuitenkin reunoja paksummin. Kiveyksen korkeus vaihteli keskimäärin 20 - 40 sentin välillä.

Kehäkiveykseksi määritetystä alueesta oli kaivausten alkaessa jäljellä ilmeisesti hieman yli puolet. Kehän oletettu eteläreuna oli tuhottu siten, että kehän isoimmat kivet oli rouhittu pois, mutta ilmeisesti suurin osa kehän kokonaispinta-alasta oli jäljellä. (Katso karttaliitteet sivuilla 21-27, 29.)

Rakenteellisesti samantyyppisen kiviröykkiön on Marianne Schauman-Lönnqvist kaivanut Salon Vanutehtaanmäellä 1982. (Schauman-Lönnqvist 1989:23. Iron Age Studies in Salo III. SMYA 89:2.) Tämä kiviröykkiö on ajoitettu kansainvaellusajan rakenteensa perusteella. Tosin paikalta saatu radiohiiliajoitus viittaa myöhempään toimintaan paikalla.

7. Kulttuurikerros, löytöjen levintä ja havaitut muodostumisprosessit

Turpeiden alapinnasta koko kaivausalueen pintakerrokset olivat tummanruskeaa peltomultaa noin 10-15 sentin syvyyteen lukuunottamatta kiveyksen keskusalueita, joissa peltomultakerros ulottui joitakin senttejä syvemmälle. Lisäksi kaivaus- aluetta halkoi koillis - lounais -suuntainen sekoittuneen tummanharmaan maan juova, joka oli keskimäärin puolen metrin levyinen. Tämä vanhan pelto-ojan pohjaksi tulkittu maan värjäymä kulki poikki kontrolliojan viistäen kivikehän luoteis- ja länsireunaa. Peltomullan alapuolella oli kirkkaan ruskean hiekan kerros, jonka paksuus vaihteli kymmenestä reiluun kahteenkymmeneen senttimetriin. Puhtaaksi pohjamaaksi tulkittu vaaleanruskean hiekan kerros tuli esiin 20 - 30 senttiä turpeen alapinnan alapuolelta, paikoitellen suurimpien kivien väleissä ruskean hiekan kerros ylsi kuitenkin lähes 40 sentin syvyyteen.

Pelto-ojan pohja erottui maannoksessa värinsä perusteella noin 20 sentin syvyyteen turpeiden alapinnasta luettuna. Kiveyksen itäreunalla maa oli myös sekoittunutta. Se oli koostumukseltaan hyvin "löysää" verrattuna ympäristöön. Mahdollisesti häiriö oli aiheutunut tielaitoksen louhintä- töistä, mutta alueella on ihmistoimin maata myllätty aiemmin- kin. Arvo Saura kertoo kirjassaan Salo ennen ja nyt (1976), että Myllymäki on saanut nimensä paikalla sijainneen tuuli- myllyn perusteella. Kaivausalueella ei sinänsä ollut havait- tavissa mitään suoranaisia viitteitä myllystä, mutta erityi- sesti peltomultakerros sisälsi runsaasti erilaista löytömate- riaalia viimeisen sadan vuoden ajalta, joten mäellä on var- maankin toimitettu yhtä jos toista. Lasin kappaleiden ja tiilen murenten lisäksi kiveysalueen välittömästä läheisyy- destä löytyivät sepän valmistamat sakset, liitupiipun kappaleita sekä tuluspiitä. Pelto-ojan pohjalla oli kahvikupin ja lasisen vadin kappaleita. Myös kiveyksen pintakerrokset

sisälsivät runsaasti monenlaista suhteellisen resenttiä aineistoa kuten lasia, muovia ja fajanssia.

Kiveyksen alueella resentti aineisto väheni noin 15 cm syvyydessä turpeen alapinnasta, 20 cm syvyydessä ainoat löytöryhmät olivat saviastian palaset, palanut luu sekä palanut savi, joista viimeksi mainittua ei löytynyt enää alemmista kerroksista. Saviastian palaset ja palanut luu keskittyivät syvimmissä kerroksissa kiveyksen lounaisosiin, kahden ison kiven keskelle ja niiden välittömään läheisyyteen. Palanut savi puolestaan 20 cm syvyydessä löytyi kivikehän koilliskulmalta. Merkillepantavaa on, että kaivauskerrokset, joista löytyi ainoastaan saviastian palasia sekä palanutta luuta, olivat kirkkaan ruskean hiekan kerroksia. Viimeiset löydöt, hieman palanutta luuta, kaivettiin esiin ison kiven alta, noin 40 cm syvyydeltä turpeen alapinnasta. Tämä kivi oli aseteltu huolellisesti neljän pienemmän kiven varaan. Ennen kaivausten alkua tuhoutusta reunaleikkauksesta talteen otetut löydöt, saviastian palaset ja palanut luu, sijaitsivat eteläisimmän suuren kiven reunoilla ja reilun parin kymmenen sentin syvyydellä turpeen alapinnasta katsottuna.

Löytöjä talletettiin kaikkiaan 226 alanumeroa. Kenttätöiden yhteydessä kaikki esiintullut aineisto otettiin talteen, mutta luetteloinnin yhteydessä joukosta poistettiin Alkon pullojen kappaleet, kukkaruukun palaset, modernin tiilen kappaleet sekä muovin palat. Aineistossa oli palanutta luuta kaikkiaan vajaat 60 grammaa, saviastian paloja kaivauksin löytyneinä vajaat 80 grammaa sekä lisäksi tuhoutuneesta reunasta talteenotettuna noin 130 grammaa. Palaset ovat suurimmaksi osaksi pieniksi murentuneita, joten astioiden kokonaismäärää on vaikea arvioida. Palaset ovat kuitenkin peräisin ilmeisesti vähintään kahdesta eri astiasta.

Vaikuttaa todennäköiseltä, että kiveyksen pintakerrokset ovat sekoittuneet aikojen kuluessa lähinnä erilaisista ihmistoi-minnoista johtuen. Maanviljelyn ja mylllyn mukana mäelle on kantautunut esineistöä, joka on sekoittunut ylimpiin kerrok-siin. Todennäköisesti myös kevyenliikenteenväylän rakennus-töiden yhteydessä on onnistuttu sekoittamaan kiveyksen itä-reunaa. On kuitenkin todennäköistä, että tuhoja on tapahtunut aina 20 cm syvyyteen saakka turpeen alapinnasta, mutta että tätä alemmat kerrokset olisivat alkuperäisessä olomuodossaan.

8. Kiveyksen ajoittamisesta

Kiveysalueelta esiintulleista löydöistä ajoitettavia ovat lähinnä pintakerrosten reseritit artefaktit, sekoittumattomina pidettävien kerrosten löydöt puolestaan ovat ajoittamisen tarpeisiin ongelmallisia. Lähinnä ainoastaan saviastian paloilla saattaisi olla tässä mielessä merkitystä.

Suurin osa saviastian paloista on karkeasekoitteista naarmupintaista vanhemman rautakauden keramiikkaa. Joukossa on kuitenkin paloja, joita voitaisiin pitää nuoremman rautakauden yleiskeramiikkana. Koko keramiikka-aineistossa ei ollut pintanaarmutuksen lisäksi havaittavissa koristelua lukuunottamatta yhtä palasta, jonka murtumakohdassa oli havaittavissa kuoppa. Kokonaisuudessaan kiveyksen keramiikkaa on pidettävä niin epämääräisenä ryhmänä, ettei siitä ole ajoituksen kannalta apua Myllymäellä.

Kuten jo aiemmin on tullut esille, rakenteellisia vastineita Myllymäen rökkiölle tunnetaan lähinnä kansainvaellusaikaisista hautaröykkiöistä. Nämä rökkiöt ovat usein matalia ja niissä on selvä reunakiveys hautauksen ollessa kiveyksen keskellä. Myllymäenkin kiveys oli matalahko, vain suurimmat kivet erottuivat selvästi maan pinnalle. Kehäkiveys erottui mielestäni selvästi, tosin on otettava huomioon, että osa kiveyksestä oli tuhottu ennen tutkimuksia ja se, että tuhottu reuna olisi sisältänyt kehän toisen kaaren, on oletusten varassa. Jos Myllymäen kiveystä pidetään hautaröykkiönä, rakenteen perusteella se ajoittuisi kansainvaellusajalle.

9. Lopuksi

Salon Myllymäen kiveysalueen kaivauksissa esiintunut aineisto ei sisältänyt mitään suoranaisesti ajoittavaa aineistoa, ainoastaan palanutta luuta ja saviastian palasia, joita on usein pidetty hautauksen kannalta sekundäärisinä. Kiveyksen pintakerrokset olivat sekoittuneita, mihin viittasi sekalainen resentti ainestokin, mutta myös pelto-ojan pohjakuvio kiveyksen vieressä. Osa kiveystä oli myös tuhoutunut kevyenliikenteenväylää rakennettaessa ja lisäksi tuulimyllyn rakentaminen aikanaan on mahdollisesti sekoittanut jossain määrin kiveyksen pintakerroksia. Viimeksi mainitusta ei kuitenkaan ollut havaittavissa mitään suoranaisia todisteita.

Syvimmissä kaivauskerroksissa resentti aineisto kuitenkin hävisi kokonaan, mutta kiveyksen kehämäinen rakenne tuli esiin aiempaa selvemmin muun täytekiveyksenä pidettävän aineiston vähetessä. Näissä kerroksissa löytöaineisto, saviastian palaset ja palanut luu, keskittyi lähinnä kivi-kehän suurimman kiven sekä kehän keskellä sijaitsevan toisen suuren kiven väliin. Vaikka hautausten yhteydessä maahan asetettu materiaali onkin usein levinnyt laajoille alueille röykkiökiveystä, niin ilmeisesti ensisijainen haudaus on sijainnut usein joko röykkiön keskuskiven juuressa tai keskuskivien välissä. Rakenteensa ja löytöaineiston levinnän perusteella Myllymäen kiveystä voidaan pitää kansainvaellusaikaisena röykkiöhautauksena.

On mahdollista, että hautaesineistö on tuhoutunut tiepiirien särkiessä kiveyksen reunaa, sillä nämä tuhot ulottuvat aivan syvimpien kerrosten löytökeskittymien tuntumaan. Toisaalta on tietysti myös mahdollista, ettei hautauksessa koskaan ollutkaan metalliesineistöä.

Karttaluettelo

	mk	koko	sivu
Peruskarttaote	1:20 000	A4	3
Yleiskartta	1:500	A3	20
Tasokartta, 0	1:25	A2	21
Tasokartta, 1	1:25	A2	22
Tasokartta, 2	1:25	A2	23
Tasokartta, 3	1:25	A2	24
Tasokartta, 4	1:25	A3	25
Tasokartta, 5	1:25	A3	26
Tasokartta, tasot 6 ja 7	1:25	A3	27
Tasokartta koeojasta, taso 1	1:25	A4	28
Poikkileikkauskartta	1:50	A3	29

Negatiiviluettelo

Kuvat 91849-91922 Timo Pärssinen

Kuvat 91923-91925 Oili Räihälä

f. 91849 Kiveys Turku-Helsinki -tien takaa katsottuna. SW-NE. Kiveys sijaitsi katajien kohdalla.

f. 91850 - " -

f. 91851 - " -

f. 91852 - " -

f. 91853 - " -

f. 91854 Turpeita poistetaan kiveyksen päältä.

f. 91855 Kiveys mäen harjalta. W-E, ennen turpeen poistoa.

f. 91856 - " -

f. 91857 Turpeen poistoa kaivausalueelta. E-W.

f. 91858 Kiveyksen tuhotun reunan poikkileikkausta suoritetaan piirtämistä varten. E-W.

f. 91859 Kontrollioja tasossa 1. S-N.

f. 91860 Kontrollioja tasossa 1. N-S.

f. 91861 Taso 0. Turve on poistettu koko kiveysalueen päältä. E-W.

f. 91862 Kiveysaluetta viimeistellään tasoon 1. W-E.

f. 91863 - " -

f. 91864 Kiveysalue tasossa 1. E-W.

f. 91865 Kiveysalue tasossa 1. NW-SE.

f. 91866 - " -

f. 91867 Kiveysalueen koillispuolelta paljastui toinen kiveysalue. NE-SW.

f. 91868 Kiveysalueen koillispuolelta paljastui toinen kiveysalue. NW-SE.

- f. 91869 - " -
- f. 91870 Kiveys tasossa 2. E-W.
- f. 91871 - " -
- f. 91872 Kiveys tasossa 2. E-W.
- f. 91873 Kiveys tasossa 2. NW-SE.
- f. 91874 Kiveys tasossa 2. NW-SE.
- f. 91875 Työkuva. E-W.
- f. 91876 Kiveys tasossa 4. E-W.
- f. 91877 Kiveys tasossa 4. NE-SW.
- f. 91878 Kiveys tasossa 4. W-E.
- f. 91879 Kiveys tasossa 4. W-E.
- f. 91880 Kiveystä kaivetaan tasoon 5. W-E.
- f. 91881 Työkuva. W-E.
- f. 91882 Kiveystä piirretään. N-S.
- f. 91883 Kiveys tasossa 5. E-W.
- f. 91884 Kiveys tasossa 5. NW-SE.
- f. 91885 - " -
- f. 91886 Kontrolliojaa viimeistellään tasoon 1. N-S.
- f. 91887 Pintaturpeita poistetaan kaivausalueelta. E-W.
- f. 91888 Kontrollioja tasossa 1. N-S.
- f. 91889 Kiveystä valmistellaan tasoon 0. W-E.
- f. 91890 - " -
- f. 91891 Kiveys tasossa 0. E-W.
- f. 91892 - " -
- f. 91893 Kontrolliojaa kaivetaan tasoon 2. E-W.
- f. 91894 Kontrollioja tasossa 2. N-S.
- f. 91895 Kiveysalue tasossa 1. E-W.

- f. 91896 Kiveysalue tasossa 1. E-W.
- f. 91897 Kiveysalue tasossa 1. W-E.
- f. 91898 Kiveysalueen koillispuolelta poistetaan turpeita
oletetun kiveyksen päältä. E-W.
- f. 91899 Kiveysalueen koillispuolelta poistetaan turpeita
oletetun toisen kiveyksen päältä. E-W.
- f. 91900 Toinen kiveysalue turpeen alta paljastettuna. SW-
NE.
- f. 91901 - " -
- f. 91902 Kiveys tasossa 2. W-E.
- f. 91903 - " -
- f. 91904 Kiveys tasossa 2. E-W.
- f. 91905 - " -
- f. 91906 Kontrollioja tasossa 3. N-S.
- f. 91907 Kontrollioja S-N. Vanha pelto-oja erottuu tummana
vanana SW-NE suuntaisesti.
- f. 91908 Kontrollioja tasossa 3. NW-SE.
- f. 91909 Työkuva. S-N.
- f. 91910 Työkuva. S-N.
- f. 91911 Työkuva. E-W.
- f. 91912 Kiveys tasossa 3. E-W.
- f. 91913 Kiveys tasossa 3. W-E.
- f. 91914 Kiveys tasossa 3. W-E.
- f. 91915 Kiveys tasossa 4. E-W.
- f. 91916 Kiveys tasossa 4. W-E.
- f. 91917 - " -
- f. 91918 Kiveysaluetta kaivetaan tasoon 5. NW-SE.

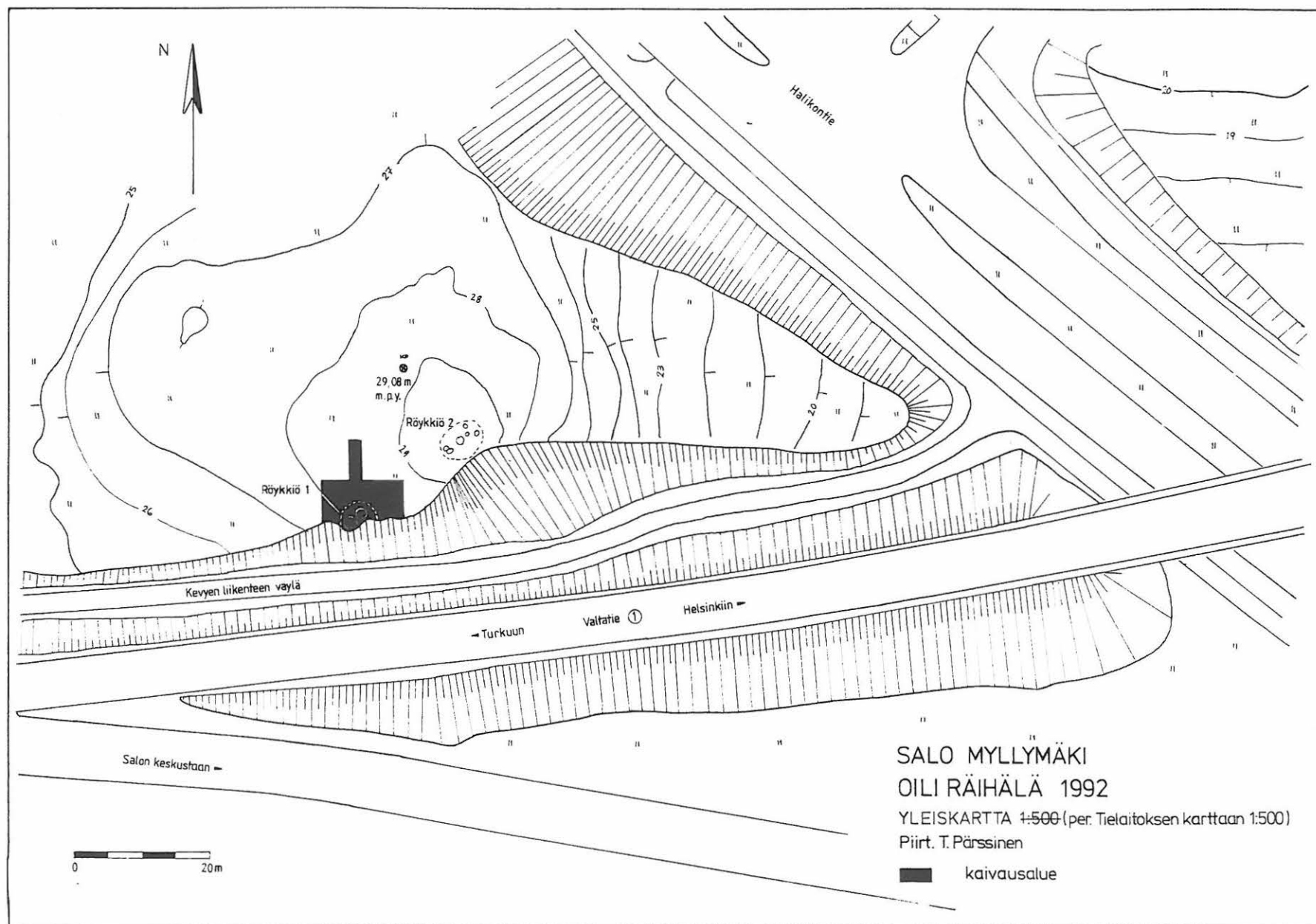
- f. 91919 Kiveysaluetta kaivetaan tasoon 5. NW-SE.
- f. 91920 Kiveys tasossa 5. E-W.
- f. 91921 Kiveys tasossa 5. E-W.
- f. 91922 Kiveys tasossa 5. N-S.
- f. 91923 Panoraama kiveyksestä tasossa 5. SW-NE.
- f. 91924 - " -
- f. 91925 Kakkukahvit "silmäkivellä". Vas. Mika Ainasoja,
Leena Engblom, Maria Tyynelä, Timo Pärssinen,
Johanna Seppä, Petteri Pietiläinen ja Lauri Miettinen.

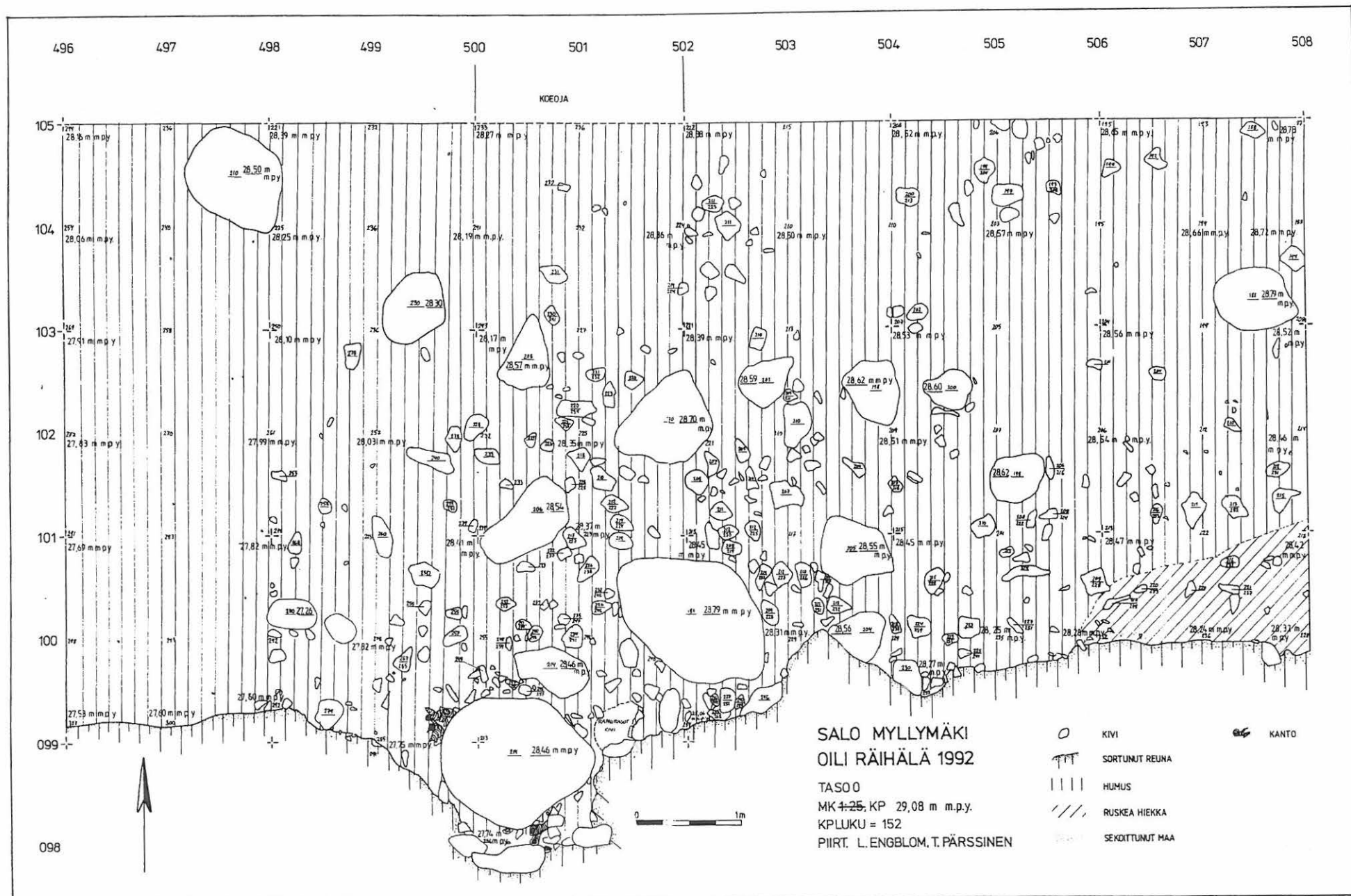
Diapositiiviluettelo

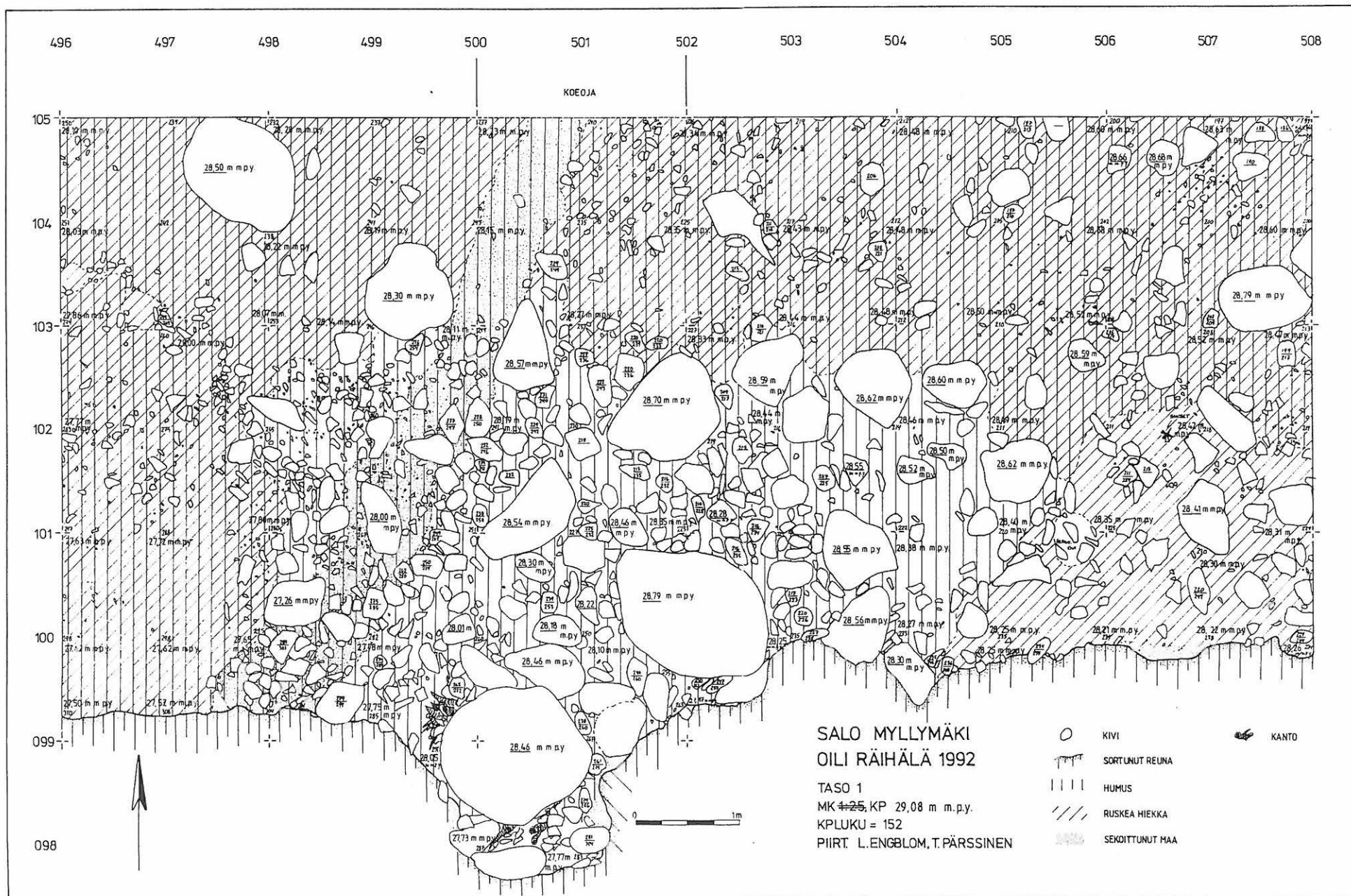
Diat on kuvannut Oili Räihälä

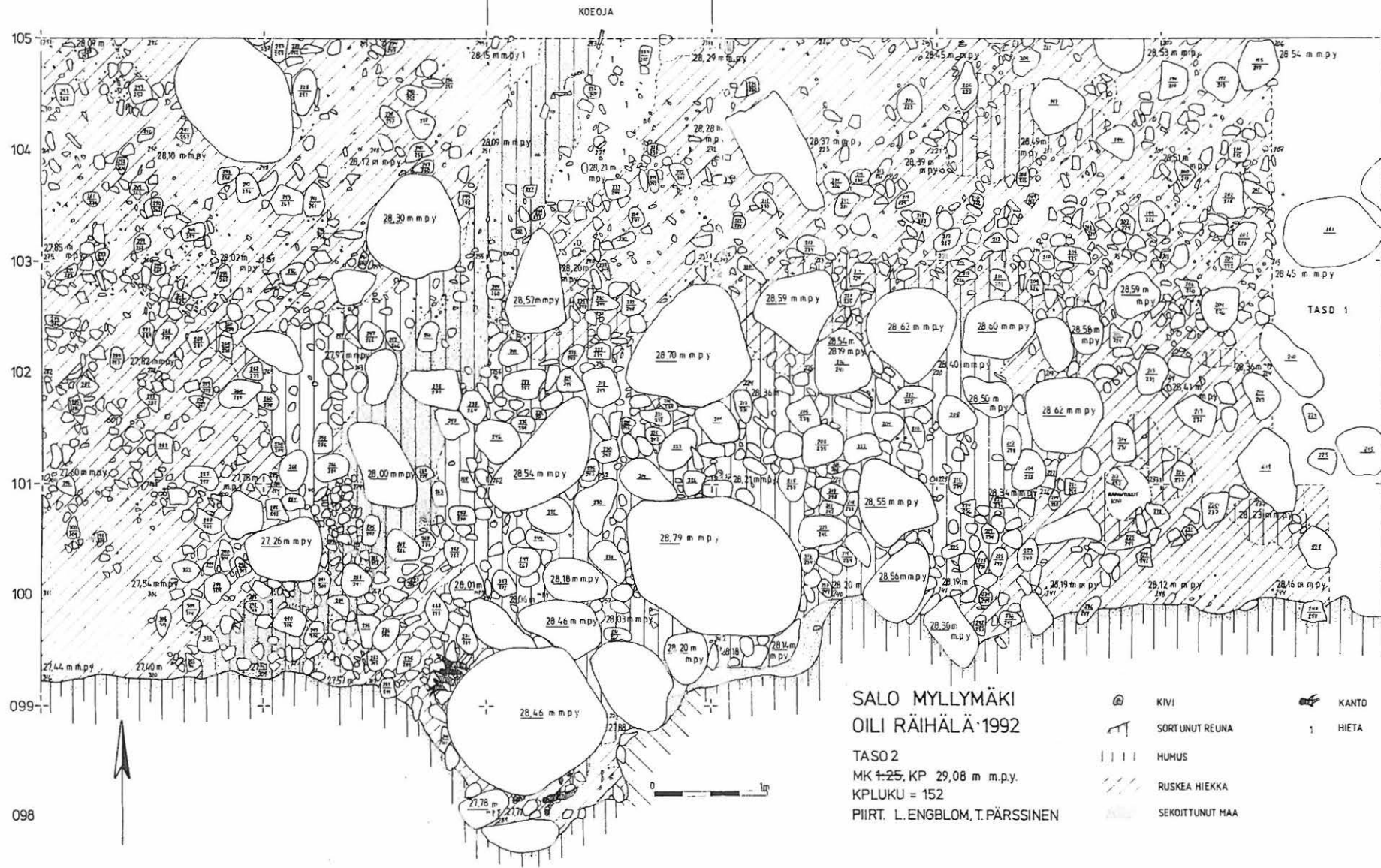
- 26764 Røykkiö Helsinki-Turku tieltä katsottuna. Osittain tuhoutunut røykkiö sijaitsee pylväskatajien kohdalla. SE-NW.
- 26765 Røykkiö ennen kaivausten alkua. Eteläpäätyä on tuhottu kevyenliikenteen väylän rakentamisen yhteydessä. E-W.
- 26766 Røykkiön tuhattua eteläpäätyä. Katajien alapuolelta profiilista löytyi epineoliittista keramiikkaa sekä palanutta luuta. SW-NE.
- 26767 Kaivausalueen paalusta. N-S.
- 26768 Røykkiön tuhotun eteläpäädyn poikkileikkausta on suoristettu piirtämistä varten. E-W.
- 26769 Røykkiön paalusta. E-W.
- 26770 Røykkiön ja kontrolliojan pintaturpeet on poistettu. Katajien vieressä erottuvat røykkiön silmäkivet. N-S.
- 26771 Leena Engblom piirtää røykkiön ensimmäistä tasoa. E-W.
- 26772 Kakunsyöntiä ennen silmäkiven paikaltaan siirtoa. N-S.
- 26773 Kakunsyöntiä ennen silmäkiven paikaltaan siirtoa. N-S.
- 26774 Siirretyn silmäkiven alustaa kaivamassa Mika Ainasoja (vas.) sekä Petteri Pietiläinen. E-W.

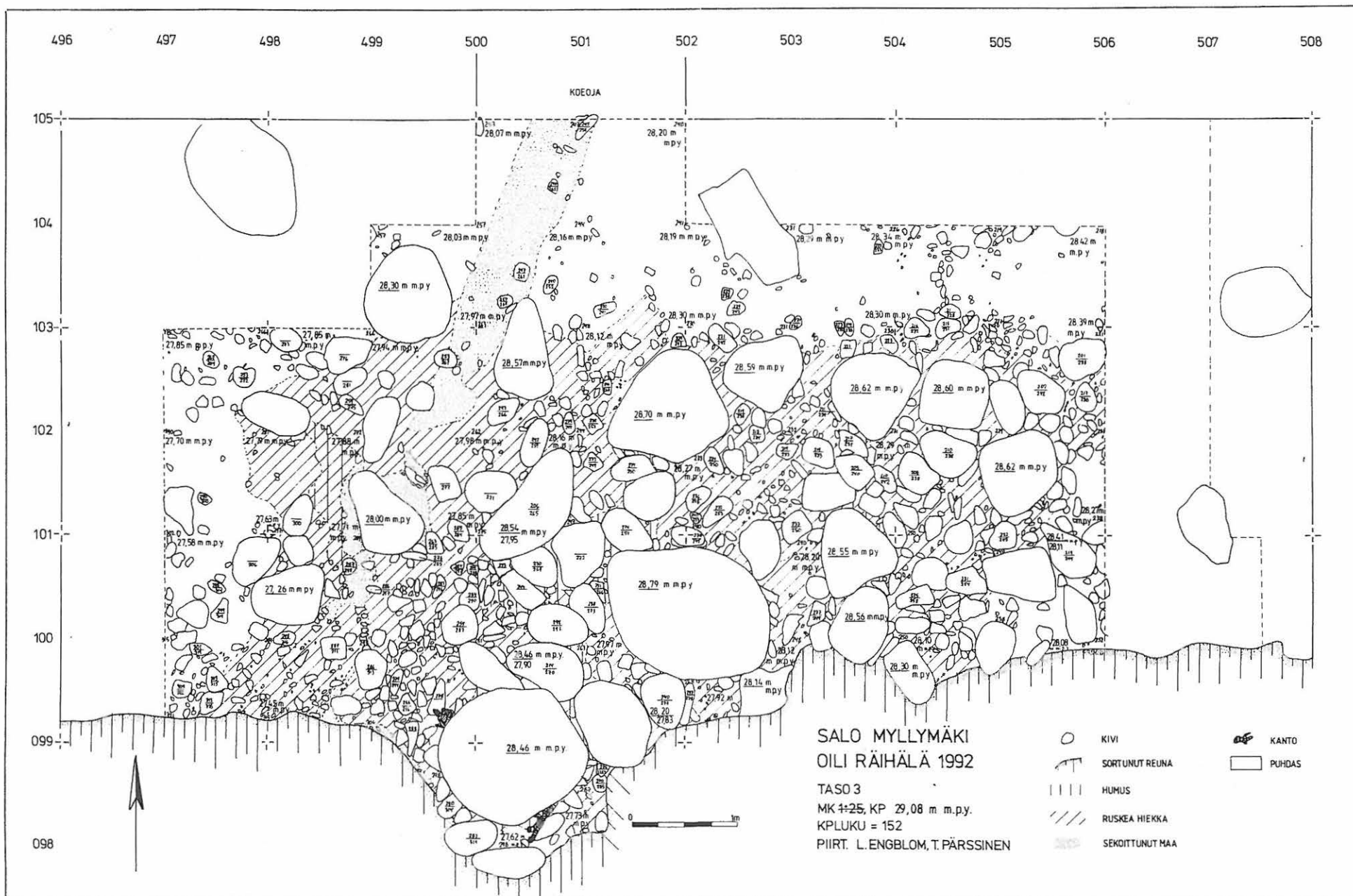
- 26775 Røykkiön silmäkivi on poistettu. Kivi oli asetettu oikealla näkyvän kivirykelmän päälle. W-E.
- 26776 Røykkiö kaivausten jälkeen peitettynä. E-W.

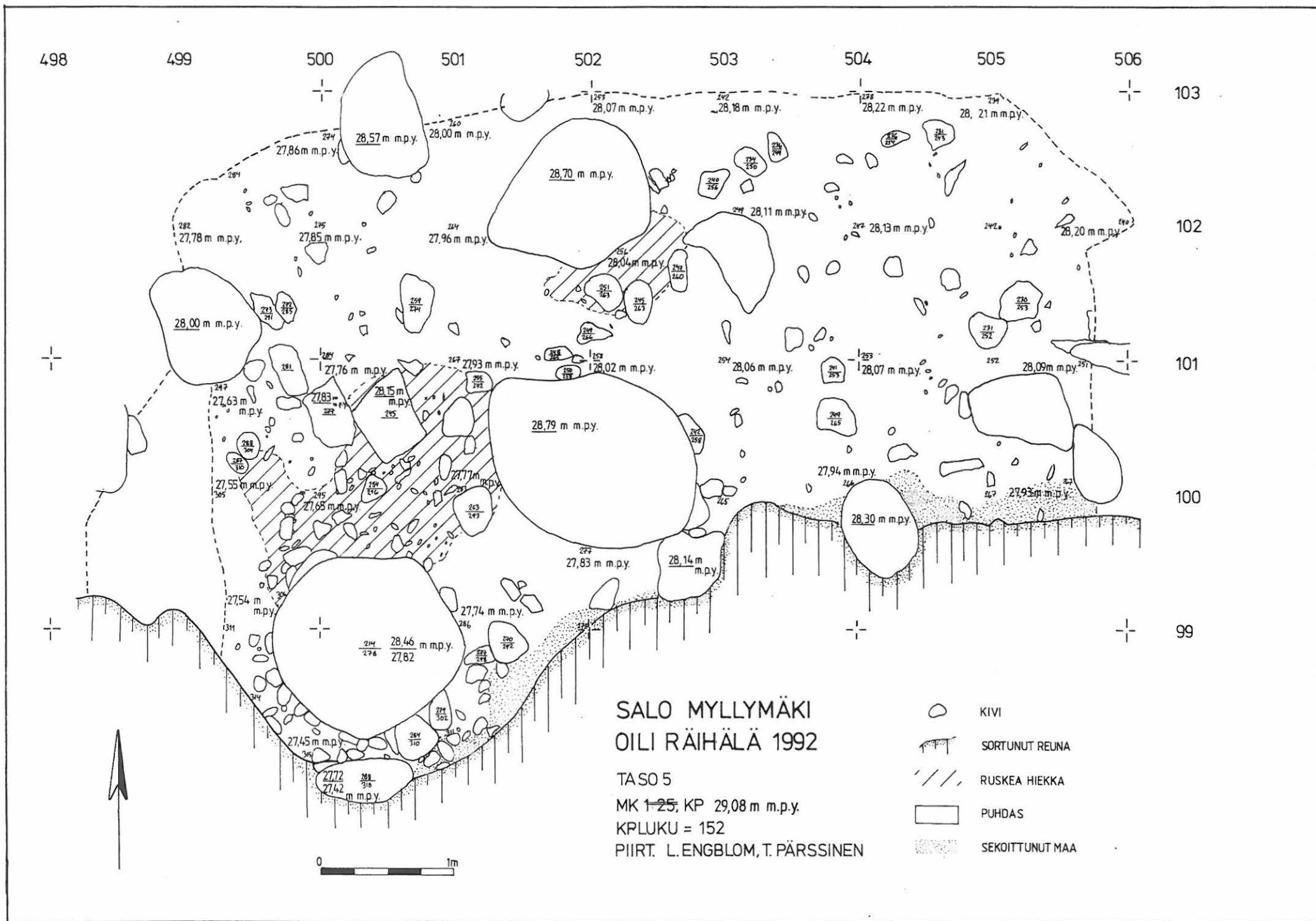

SALO MYLLYMÄKI OILI RÄIHÄLÄ 1992

KOEJOJA, TASO 1

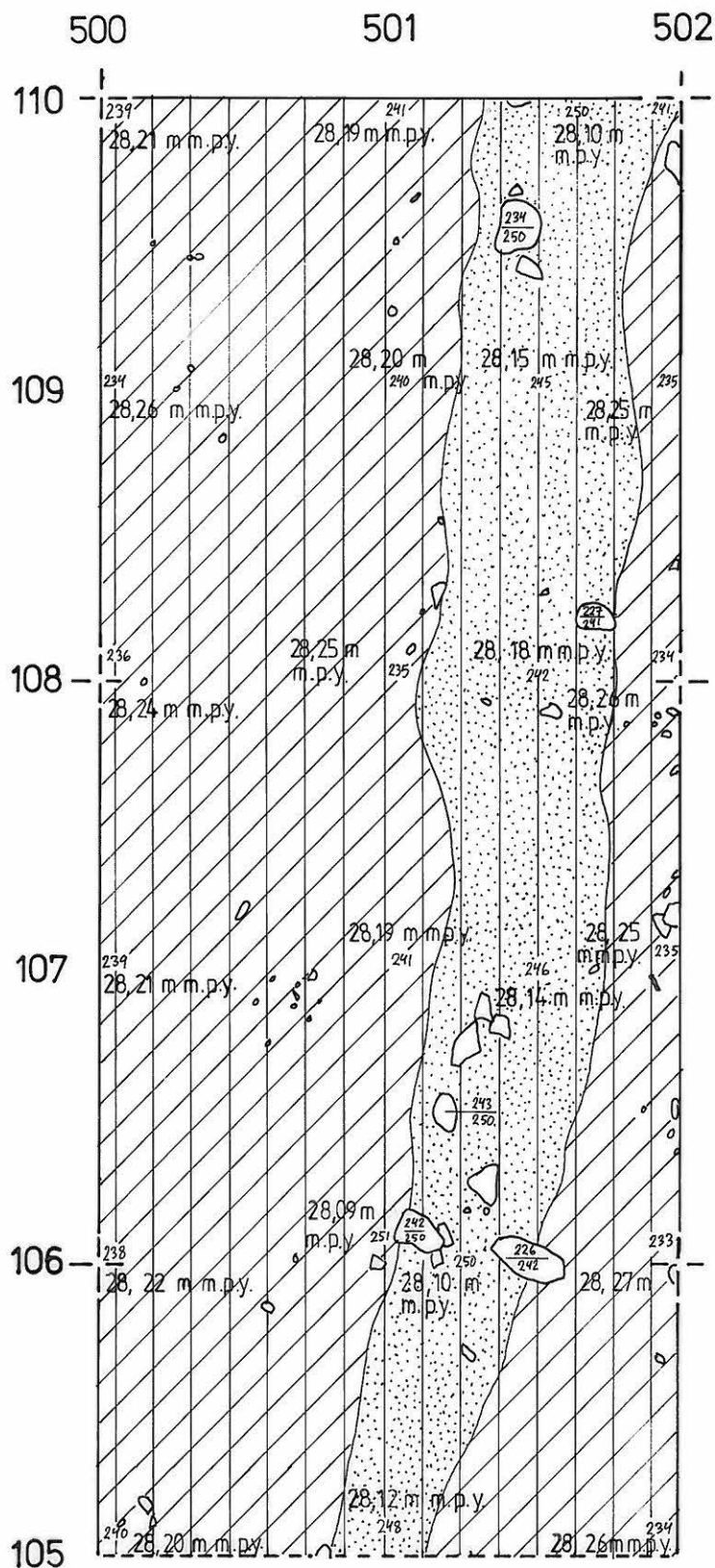
MK 1:25, KP 29,08 m m.p.y.

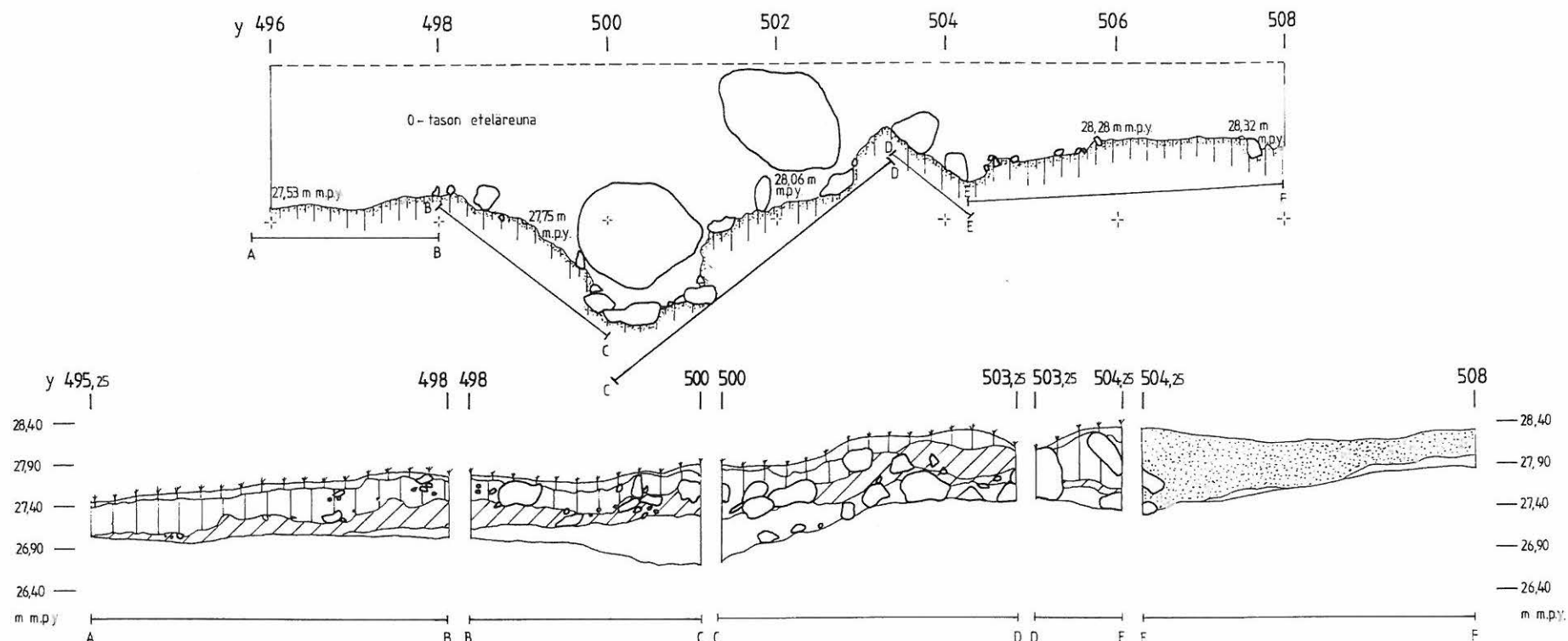
KPLUKU = 152

PIIRT. T. PÄRSSINEN

- KIVI
- RUSKEA HIEKKA
- HUMUS
- SEKOITTUNUT MAA

SALO MYLLYMÄKI ÖILI RÄIHÄLÄ 1992

POIKKILEIKKAUSKARTTA ETELÄSEINÄMÄSTÄ,
piirretty ennen kaivauksen aloittamista pisteestä A pisteeseen F.

MK 1:50, KP 29,08 m.m.p.y.

KPLUKU = 152

PIIRT. L. ENGBLOM, T. PÄRSSINEN

- KIVI
- TURVE
- HUMUS
- RUSKEA HIEKKA
- SEKOITTU NUT MAA
- PUHDAS

0 2m

SALO MYLLYMÄKI OILI RÄIHÄLÄ 1992

f.91851

K.1 Kiveys Turku-Helsinki -tien takaa katsottuna. SW-NE.
Kiveys sijaitsi katajien kohdalla. Kuva Timo Pärssinen.

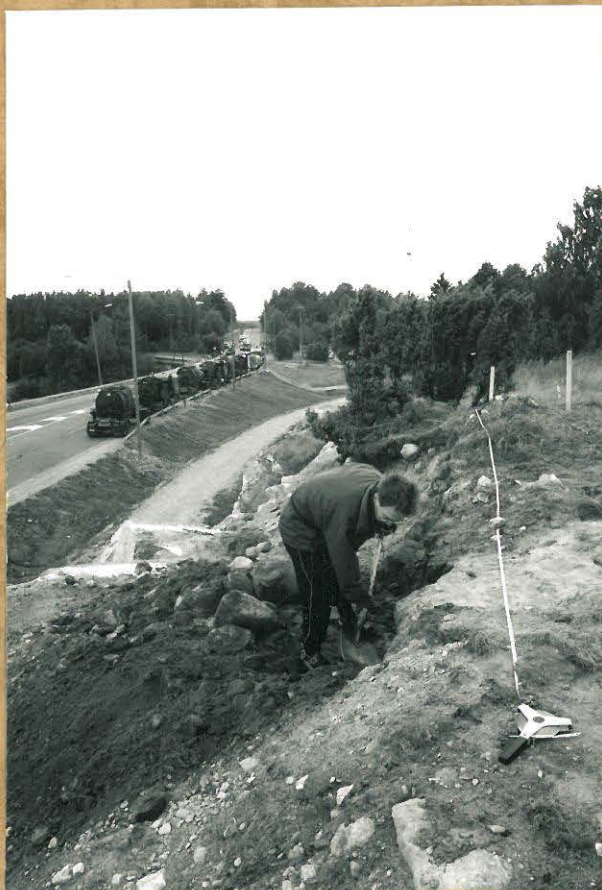
f. 91855

K.2 Kiveys mäen harjalta, W-E, ennen turpeen poistoa.
Kuva Timo Pärssinen.

SALO MYLLYMÄKI OILI RÄIHÄLÄ 1992

f 91858

K. 3 Kiveyksen tuhotun reunan poikkileikkausta suoritetaan piirtämistä varten. E-W.
Kuva Timo Pärssinen.

f 91861

K. 4 Taso 0. Turve on poistettu koko kiveysalueen päältä.
E-W. Kuva Timo Pärssinen.

SALO MYLLYMÄKI OILI RÄIHÄLÄ 1992

f. 91097

K. 5 Kiveys tasossa 1. W-E. Kuva Timo Pärssinen.

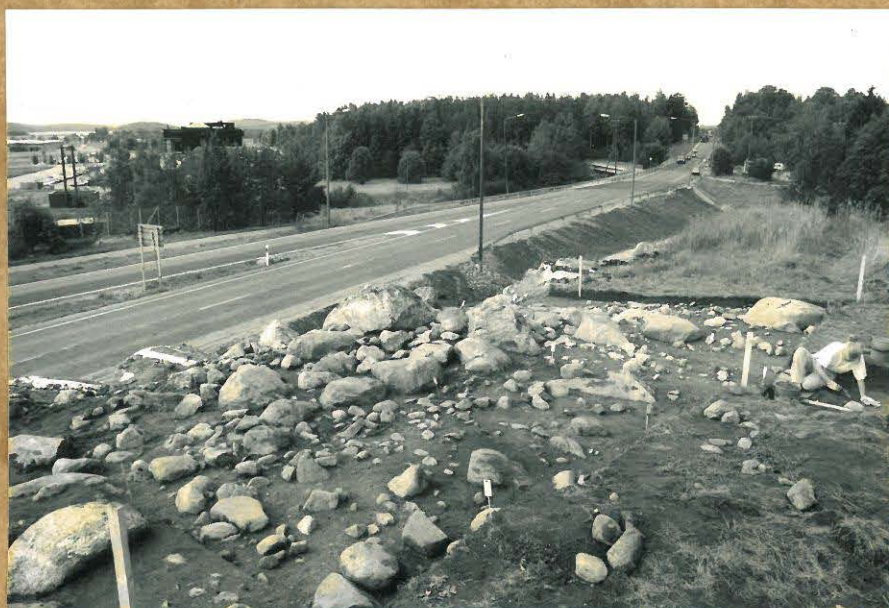
f. 91507

K. 6 Kontrollioja S-N. Vanha pelto-oja erottuu tummana vanana SW-NE suuntaisesti. Kuva Timo Pärssinen.

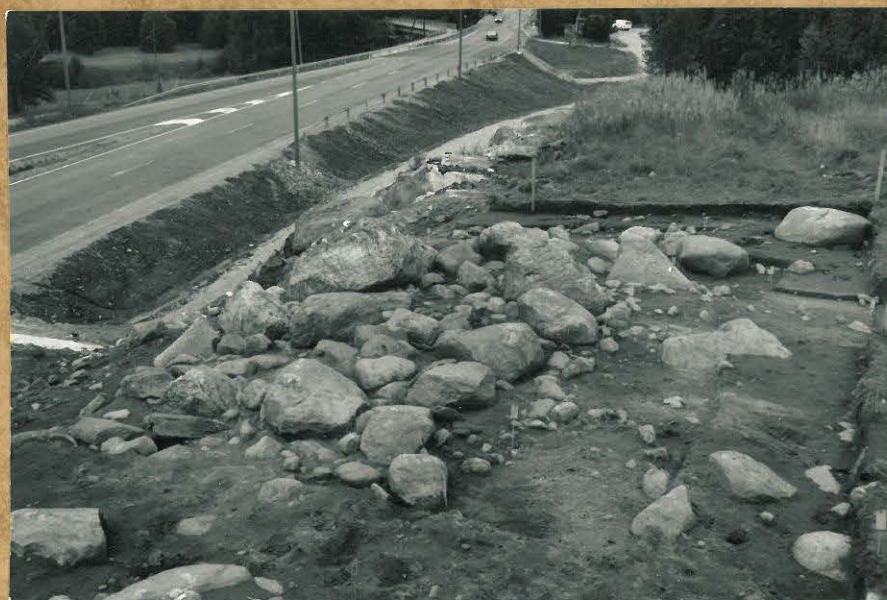
SALO MYLLYMÄKI OILI RÄIHÄLÄ 1992

f 91870

K. 7 Kiveys tasossa 2. E-W. Kuva Timo Pärssinen.

f 91912

K. 8 Kiveys tasossa 3. E-W. Kuva Timo Pärssinen.

SALO MYLLYMÄKI
OILI RÄIHÄLÄ 1992

f 91877

K.9 Kiveys tasossa 4. NE-SW. Kuva Timo Pärssinen.

f 91922

K. 10 Kiveys tasossa 5. N-S. Kuva Timo Pärssinen.

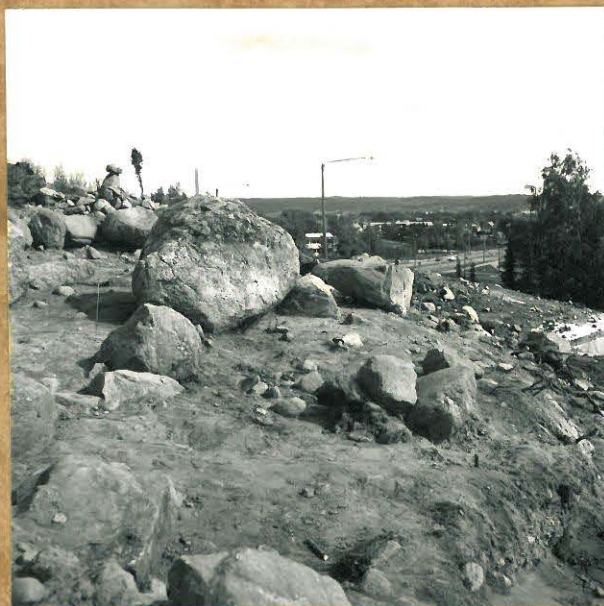
SALO MYLLYMÄKI OILI RÄIHÄLÄ 1992

f 91925

K.11 Kakkukahvit "silmäkivellä". Vas. Mika Ainasoja, Leena Engblom, Maria Tyynelä, Timo Pärssinen, Johanna Seppä, Petteri Pietiläinen ja Lauri Miettinen. Kuva Oili Räihälä.

f 91926

K. 12 Kiveys "silmäkiven" poivierittämisen jälkeen. W-E. Kuva Oili Räihälä.

KUNTA Salo

734

PISTE N:O 1

KARTTALEHTI 2021 11

PISTEEN
LAATU

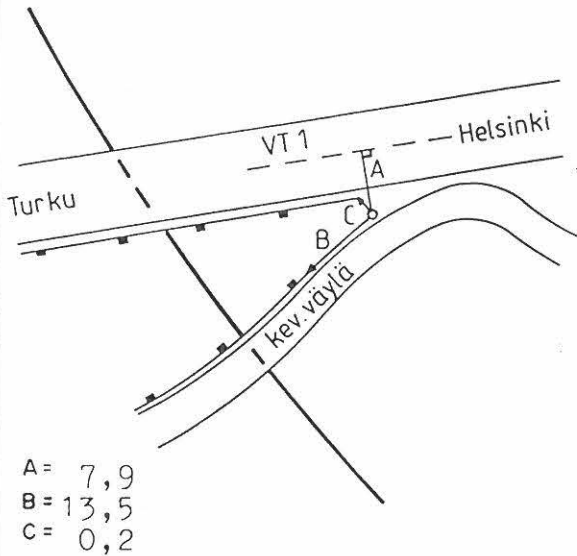
1)

2)

ALUSTA

MAANPINNASTA METRIÄ

SIJAINNAPIIRROS, HAKUMITAT

TASO-
LUOKKA

KKJ

X

Y

KORKEUS-
LUOKKA

N

60

H 21.85

TN:O

VUOSI 1991

LAITOS Tielaitos, Turun tiepiiri

ALUE Varesvuori

VIEREISET

PISTEET N:O

SUUNTA (g)

MATKA (m)

MUITA TIETOJA korkeuskiintopiste

1) 1 PUTKI 2 PULTTI 3 PUTKI MAASSA 4 PORANREIKÄ 5 HAARUKKAPISTE
6 JOKIN MUU.2) 11 KALLIO 12 MAAKIVI 13 UPOTETTU KIVI 14 BETONI 15 RAJAPYYKKI
16 JOKIN MUU.

KUNTA Salo

734

PISTE N:O 37008

KARTTALEHTI 2021 11

PISTEEN
LAATU

1)

2

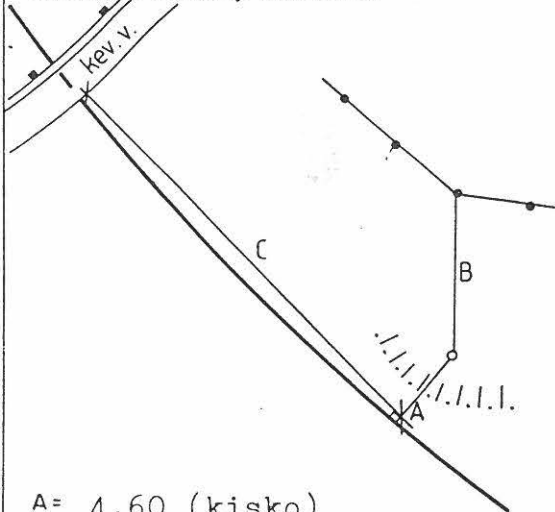
2)

ALUSTA

11

MAANPINNASTA METRIÄ

SIJAINNAPIIRROS, HAKUMITAT

TASO-
LUOKKA

KKJ

X

Y

KORKEUS-
LUOKKA

N

60

H 11.61

TN:O

VUOSI 1991

LAITOS Tielaitos, Turun tiepiiri

ALUE Varesvuori

VIEREISET

PISTEET N:O

SUUNTA (g)

MATKA (m)

MUITA TIETOJA korkeuskiintopiste

1) 1 PUTKI 2 PULTTI 3 PUTKI MAASSA 4 PORANREIKÄ 5 HAARUKKAPISTE
6 JOKIN MUU.2) 11 KALLIO 12 MAAKIVI 13 UPOTETTU KIVI 14 BETONI 15 RAJAPYYKKI
16 JOKIN MUU.